

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОН.

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ: Львів, Руська 20, II. пов. Конт. почт. шиф. 143.322. Адреса для телеграм: "Діло" Львів. Нач. Редактор приймає від 10—11 год. чересно. Реклама не застосовується.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Щомісячно в гроші 2,000.000 Мп. ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голландії, Бельгії 10 фл. фл., Італії 10 л., Німеччині 4,000.000 м. марок, Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. корон, Румунії 100 лей, Болгарії 50 л., Австрії 4,000.000 ш. Залера варті 10000 шл.</p>	<p>В спеці оголошеної евертатури до Адміністрації. ЦІНА ОДИНОГО ПРИВРІСНКА 100.000 Мп.</p>
--	--	--

Видав: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: Д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ.

Товариство взаїмних
обезпечень

„ДНІСТЕР“

У ЛЬВОВІ
вул. РУСЬКА Ч. 20.

на підставі одержаного з Міністерства скарбу дозволу приймає до об'єкту будинки, катки і господарські дрібнички, меблі, одягу і білизни, збірки в селі і в селі, худобу і т. п.

В АМЕРИКАНОСЬКИХ ДОЛЛЯХ.

1223

Політика струса.

відносно конкретної і негайної можливості відновлення дипломатичних зв'язків між союзними і Францією. У розмовах з політичними тутешніми чинниками по за економічними користями для Франції при зближенні зі союзними, Лексх зручно торкався і політики. „В наших колах — казав він — є сильний нахил до Німеччини, який все росте і росте. Останні події в Німеччині мають зближити ще тісніше наш уряд з Берліном — що звичайно є загрозою для всіх нас франкофілів“.

Лексх шукав нагоди, щоб достати аудієнцію у Поанкаре. Оліве відомо фінансова особа, бувши міністр і сенатор Демоклі прохали побачення для Лексха у Поанкаре, але останній не захотів його прийняти. Всеж один вищий урядовий міністерства з титулювання ім'я на свою черговому докладі почав викладати Поанкаре погляд Лексха; з перших же слів Поанкаре перервав його, не бажаючи нічого чути. Урядовець, старий дипломат, зрозумів, що занадто швидко це ставити російське питання, і — про це вперто кажуть — нас податись до димісії. Всеж Жан Гербет, зв'язаний з цим урядовцем дуже інтимно, надрукував у „Темра“ вступну статтю про нав'язання зносин з Росією. Треба додати, що Гербет і урядовець у дуже добрих зносинах з Бенешом, роля якого в переговорах Росії з Францією має бути рішучою і цікавою.

А проте Лексхові неофіційним шляхом дали до зрозуміння, що Франція не хоче жадних посередників. Російський уряд має у своєму розпорядженні прямиї шляхи радіо, через які повинен звернутись до Парижа. При чому уряд мусить ясно і недвозначно заявити, що він має дозволити борги й принцип компенсації французьких громадян, що були ограбовані в Росії. Але Франція не задовольниться тільки словами, а почекає відповіді у цьому дусі фактів. При таких умовах можливі переговори“.

27. грудня Лексх виїхав у Москву, хоча не добившись аудієнції у Поанкаре, але бодай, маючи точну відповідь французького уряду щодо пропозицій союзними.

Ось відомості про місію Лексха, які в міг зібрати в найбільше компетентних колах і за достовірність яких беру повну відповідальність. *Львів Борщев.*

Франція і Совітський Уряд.

Місія Ол. Лексха.

Париж, 3. січня 1924.

Даючи досить легко дозвіл на візд у Францію так званим „спеціал“ і економічним представникам, французький уряд до останніх часів відмовляв у візд партійним союзними діячам комуністам. Тому політичні париські кола були здивовані, коли вслід за Шейнманом вкінці листопада в Париж прибув за дозволом уряду Олександр Лексх. Зі відраних мною відомостей видно, що Лексх старий партійний діяч, хоча має не більше 36 років; в партії був ще до 1917 р., коли жив на еміграції у Франції. Приятель Фрумманна, комісара „Внутрторга“ і одночасно Красіна, комісара „Внешторга“, які між собою сварилися. Лексх зумів рік тому наблизити одного до другого. Красін звав його „генерального“

секретаря у „Внешторг“, де Лексх між іншими керував французьким відділом. В той час, як Фрумманн вважається германофілом, а Красін — англофілом — Лексх уважався у Москві франкофілом. Тому сам приїхав на час відсутності Скобелева, якого викликали в Москву на візд. Але Лексх приїхав з особливою місією: поспробувати грунт

Пр. 21.24. В імені Річосполитої Польської! Суд окружний карний як Трибунал пресою у Львові рішив на внесок Прокуратурі Державної, що заміст часопису „Діло“ число 4 з дня 4. січня 1924 р. в статті під заголовком: 1) „За сорок літ“ з уступів між словами: „за поліцію“ і „Отже до гарту“; 2) „Безпосередньо наступуючі відомості“ в уступі між словами: „політичний вплив“ і „Державно-внутроторг“ містить в собі єство з 6 (6) з. в уступі довшому з дня 31. січня 1924 конфіскації за образливість і закликом „вплив“ і „вплив“.

дого вказує і вказує по думці § 403 з. в. вказує дальшого поширення того друкованого писма. Заразом видав наказ відповідальному редактору той часопису, щоб не рішався помістити безплатно в найближчій числі і то на першій сторінці. Незадоволення того вказу потягас за собою наслідки передвизначені в § 21 зак. друк. з 17. XII. 1923 д. в. д. № 6 ек 1923, а іменні засудження за переступство на грошину до 4,000.000 Мп. — Львів, день 1. січня 1924. (Підпис секретаря)

